

„NIESZCZĘŚLIWY KOSZ”

W kącie mojej grupy rozlegało się wzdychanie:

- Uf, ach, ojej !

Nikt nie zwróciłby na to szczególnej uwagi, ale właśnie ja siedziałem i układałem puzzle . Do moich uszów dolatywało ciche postękiwanie i biadolenie:

- Już nie wytrzymam ! Zaraz pęknę !

Z niepokojem rozejrzałem się po sali, ale nikogo nie zobaczyłem. Pomyślałem, że to koledzy, którzy bawili się samochodami. Dalej układałem puzzle, gdy narzekanie powtórzyło się. Zaniepokoiłem się, odłożyłem puzzle i nadśluchiwałem. Głos dochodził z kąta, w którym stał kosz na śmieci.

Z niedowierzaniem stwierdziłem, że kosz się porusza i mówi. Chwyciłem się za głowę, przetarłem oczy, bo nie byłem pewien czy to nie sen.

To nie był sen. Kosz naprawdę jęczał i biadolił. Nieśmiało zapytałem:

- Przepraszam, czy panu coś dolega ?

Nieoczekiwanie usłyszałem odpowiedź:

- Janku i ty się jeszcze pytasz ? Czy ty, nic nie widzisz ?

Bezradnie rozglądałem się wokół siebie, nie wiedząc na co mam patrzeć.

- Nie bardzo pana rozumiem – odpowiedziałem.

- Jak to, nie widzisz co dzieci ciągle do mnie wrzucają ?- odpowiedział mi kosz

- Śmieci ! – śmiało odrzekłem.

- Masz rację, jestem po to, aby do mnie wrzucać śmieci, ale czy muszą one być tak wymieszane. Kartki, połamane kredki, rozlany atrament, butelka z resztką soku, a do tego jeszcze woreczki foliowe, ogryzki, skórki z banana. Już nie mam siły dźwigać tych wszystkich śmieci ! – narzekał kosz i dodał smutno – Gdybyś tu włożył nos to byś mnie zrozumiał.

Pomyślał chwilę i przypomniałem sobie, że niedawno pani nam mówiła o ochronie środowiska. Teraz już wiedziałem, jak zaradzić kłopotom kosza.

A czy wy wiecie co zrobić, żeby kosz był szczęśliwy ?

Karta pracy do opowiadania: Pokoloruj pojemniki: na szkło kolorem zielonym, na plastik i metal kolorem żółtym oraz na papier niebieskim. Pomóż dzieciom posegregować śmieci – połącz strzałką przedszkolaka i pojemnik, do którego powinien wrzucić śmieć.

